

**ДИЛЪН ТОМАС
НИМА ТЪЙ СКОРО
СЛЪНЦЕТО ПОСЛУШНО**

Превод от английски: Александър Шурбанов, 1992

chitanka.info

Нима тъй скоро слънцето послушно
(чуй, господарю утре),
ще разгадае времето и туй килерче прашно
(мъглата с кост на кутре
плътта ще разтръби),
разтреби, за да премени хрущялите ми пицно
и голото яйце да закрепя,

подробно господарят утре с гъба
(туй раната записва),
гледач на великани над разсеченото дъно
(мъглата — жадна жаба
с прибоите закусва),
ви обяснява, господо, а неговото странно
покорно утре през храната писва.

При слънцето на служба с всяка жила —
обред на светлината —
с въпрос извличам остър нокът от костта на мишка
и камъка с опашка
улавям в пелената,
а почвата скимти, че аз съм острозъба хала
и мъртвото пониква от земята.

Нима тъй скоро моят ръст, о божже,
(сам господарят утре
две водни стъпки отпечатва в семенното ложе),
със зарево отвътре
ще вдигне облак прав,
подвижен център, извисен в мъгливия покров,
невидим върху своя собствен дънер,

и от дърветата по-дълъг крак,
тоз, вътре що живее —
и господин, и господар с очи от черен мрак,

*с очи, утроба вие
и целият любезен ад, глух като часов кръг,
отеква с гръм рева на този рог.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.